

Sygn. akt I C 819/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S. i I. W.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 11333,69 zł co do powoda B. S. oraz kwoty 26883,94 zł co do powódki I. W.

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda B. S. kwotę 8530 (osiem tysięcy pięćset trzydzieści) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 6000,00 zł od dnia 29 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie co do roszczenia powoda B. S. o odszkodowanie w kwocie 1999,00 zł,

III. dalej idące powództwo B. S. oddała,

IV. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki I. W. kwotę (...),38 (dwadzieścia pięć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote 38/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 11000,00 zł od dnia 7 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty,

V. dalej idące powództwo I. W. oddała,

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki I. W. kwotę 3993,99 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,

VII. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda B. S. kwotę 2077,42 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania,

VIII. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 282,56 złotych tytułem wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa,

IX. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 750 złotych tytułem brakujących opłat sądowych od rozszerzonych powództw.

UZASADNIENIE

Powódka I. W. domagała się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 11000,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2013 r. tytułem zadośćuczynienia oraz zasądzenia kosztów procesu.

Powód B. S. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6 000,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2013 r. tytułem zadośćuczynienia oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 12 października 2013 r. miało miejsce zdarzenie komunikacyjne, w wyniku którego poszkodowani zostali powodowie. Odpowiedzialność za zdarzenie w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów przyjęła pozwana.

Powódka I. W. na skutek powyższego zdarzenia doznała poważnych obrażeń ciała w postaci: złamania obojczyka lewego, złamania innych elementów chrzęstno – kostnych szyi, złamania końca barkowego obojczyka lewego z przemieszczeniem, stłuczenia karku, stłuczenia głowy, urazu klatki piersiowej, otarcia i rozcięcia naskórka, silnego urazu psychicznego. Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do (...) Centrum Medycznego w P. na Szpitalny Oddział Ratunkowy, a później przeniesiona na Oddział (...) Urazowo – Ortopedycznej, gdzie była hospitalizowana w okresie od 12 października 2013r. do 18 października 2013r. Powódka była leczona operacyjnie – otwarta repozycja i zespolenie popręgiem Webera. Powódkę wypisano z zaleceniami: utrzymywania ortozy barkowo – ramiennej do chodzenia, ćwiczeń mobilizacyjnych, prowadzenia oszczędzającego trybu życia oraz podjęcia dalszego leczenia w (...), a także intensywnej rehabilitacji w poradni specjalistycznej. Do dnia dzisiejszego u powódki utrzymują się silne bóle oraz ograniczenia w znacznym stopniu ruchomości kończyny górnej lewej, bóle lewej ręki oraz zaburzenia snu i koncentracji. Powódka zmuszona jest do chwili obecnej zażywać leki przeciwbólowe. Zły stan zdrowia negatywnie wpłynął na stan emocjonalny powódki. Od dnia wypadku powódka stała się osobą nerwową, zmęczoną, osłabioną, boi poruszać się wszelkimi środkami transportu. Powódka w chwili wypadku miała zaledwie 17 lat, jako młoda osoba bardzo przeżyła udział w przedmiotowym zdarzeniu. Wcześniej powódka nie miała żadnych dolegliwości, prowadziła aktywny tryb życia. Obecnie nie jest w stanie powrócić do pełnej sprawności fizycznej, co wzbudza w niej poczucie bezsilności i bezradności życiowej wobec zaistniałej sytuacji. Pismem z dnia 28 listopada 2013r. pełnomocnik powódki zgłosił pozwanej szkodę. Pozwana potwierdziła przyjęcie szkody w dniu 11 grudnia 2013r. Pismem z dnia 18 grudnia 2013r. pełnomocnik powódki uzupełnił dokumentację medyczną powódki. Decyzją z dnia 10 stycznia 2014r. pozwana przyznała powódce zadośćuczynienie w kwocie 6000,- zł oraz kwotę 281,42 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Powód B. S. w wyniku wypadku z dnia 12 października 2013r. doznał poważnych obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia dolnej części grzbietu i miednicy, stłuczenia barku i ramienia, powierzchownego urazu powłok głowy, urazu klatki piersiowej, silnego urazu psychicznego. Powód bezpośrednio po wypadku został przewieziony do (...) Centrum Medycznego w P. na Szpitalny Oddział Ratunkowy, gdzie wykonano badanie fizykalne oraz RTG kręgosłupa szyjnego i odcinka lędźwiowo – krzyżowego, kości barku i ramienia oraz TK głowy, udzielono porady lekarskiej, przeprowadzono konsultację neurochirurgiczną. Powoda wypisano z zaleceniami prowadzenia oszczędzającego trybu życia, noszenia kołnierza ortopedycznego miękkiego typu S., zażywania leków przeciwbólowych, podjęcia dalszego leczenia w Poradni (...) Urazowej, a także intensywnej rehabilitacji w poradni specjalistycznej. Do dnia dzisiejszego u powódki utrzymują się silne bóle głowy, karku i kręgosłupa, które uniemożliwiają powodowi swobodny ruch głową. Napięcie mięśni karku powoduje dodatkowy ból i cierpienie, co stanowi istotny dyskomfort i znacznie utrudnia wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego. Powód zmuszony jest zażywać silne leki przeciwbólowe, które osłabiają jego kondycję psychofizyczną. Zły stan zdrowia fizycznego negatywnie wpłynął na kondycję psychiczną powoda. Od dnia wypadku powód stał się osobą nerwową, zmęczoną, osłabioną, boi poruszać się wszelkimi środkami transportu. Powód w chwili wypadku miał zaledwie 17 lat, jako młoda osoba bardzo przeżył udział w przedmiotowym zdarzeniu. Wcześniej powód nie uskarżał się na dolegliwości bólowe, prowadziła aktywny tryb życia. Obecnie powód nie jest w stanie powrócić do pełnej sprawności fizycznej, co wzbudza w jego poczucie bezsilności i bezradności życiowej wobec zaistniałej sytuacji. Pismem z dnia 18 listopada 2013r. pełnomocnik powoda zgłosił pozwanej szkodę. Pozwana potwierdziła przyjęcie szkody w dniu 29 grudnia 2013r. Decyzją z dnia 18 grudnia 2013r. pozwana przyznała powodowi zadośćuczynienie w kwocie 3000,- zł oraz kwotę 200,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz 50,- zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów.

Pismem z dnia 27 lutego 2015 r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwu i wniosli o zasądzenie na rzecz **powódki I. W. dalszej kwoty 13 000,- zł, tj. w sumie 24 000,- zł** tytułem zadośćuczynienia, zaś na rzecz powoda B. S. dalszej kwoty **2000,- zł tj. w sumie 8000,- zł** tytułem zadośćuczynienia.

Pismem z dnia 1 kwietnia 2015r. powodowie rozszerzyli powództwo o żądanie zasądzenia odszkodowania na rzecz powódki I. W. w kwocie 2883,94 zł, w tym z tytułu poniesionych kosztów leczenia 1523,80 zł, dojazdów na leczenie i rehabilitację 860,14 zł, a także straty materialne w postaci uszkodzenia zegarka 500,- zł oraz odszkodowania na rzecz powoda B. w kwocie 3333,69 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia 150,- zł, dojazdów na leczenie i rehabilitację 771,95 zł, a także materialne doznane przez powoda w tym koszt zniszczenia skutera 1 999,- zł oraz ubrań należących do powoda 288,99 zł.

Pismem z dnia 29 maja 2015 r. powód B. S. cofnął żądanie zasądzenia kwoty 1999,- zł z tytułu zniszczenia skutera, przyznając że strona pozwana wypłaciła już odszkodowanie powodowi w tym zakresie. Ponadto w piśmie tym pełnomocnik powodów wyjaśnił, że poniesione koszty leczenia powódki w kwocie 1523,80 zł zostały udokumentowane fakturami, zaś koszty dojazdu dokumentują faktury zakupu paliwa oraz wskazane w tym piśmie pokonane kilometry na poszczególnych trasach, wartość zegarka została oszacowana przez zegarmistrza, wartość zniszczonych ubrań powódki to kwota 100,- zł. Natomiast odnośnie kosztów dojazdów powoda B. S. wskazano, że przebył on 1280 km, przyjmując spalanie 8 litrów na 100 km, przy cenie 4,75 zł za 1 litr benzyny Pb 98. Zaś koszt zniszczonych ubrań wyniósł 290,- zł, zaś zniszczonego telefonu 319,- zł, koszty leczenia 150 zł.

Strona pozwana (...) S.A. z/s w W. wniosła o oddalenie powództwa każdego z powodów na ich koszt. Pozwana zaprzeczyła jakoby wypłaciła powódce I. W. jedynie kwotę 6000,- zł, gdyż wypłaciła jej kwotę 8000,- zł tytułem zadośćuczynienia, o czym powódka została poinformowana pismem z dnia 12 marca 2014r. Pozwana sprzeciwiła się również żądaniu zasądzenia na rzecz tej powódki odsetek ustawowych od dnia 29 grudnia 2013 r., wskazując że szkoda została zgłoszona w dniu 6 grudnia 2013r., a nie jak wskazała powódka w dniu 28 listopada 2013r. Strona pozwana przyznała, że wypłaciła powodowi B. S. zadośćuczynienie w kwocie 3000,- zł, a także 200,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 50,- zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów. Pozwana sprzeciwiła się również żądaniu zasądzenia na rzecz tego powoda odsetek ustawowych od dnia 29 grudnia 2013 r., zarzucając że nie jest prawdą, iż powód zgłosił szkodę w dniu 28 listopada 2013r. Pozwana zarzuciła, że roszczenia powodów w zakresie zadośćuczynienia są wygórowane i nieadekwatne do rozmiaru doznanej krzywdy.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2015 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, w tym co do rozszerzonego powództwa. W przedmiocie powództwa o odszkodowanie pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia ich związku z wypadkiem, zasadności i konieczności poniesienia oraz rzeczywistej wysokości szkody. Pozwana wskazała, że powodowie żądają odszkodowania z tytułu kosztów dojazdów, a wysokość wynikającej z tego szkody opierają na fakturach VAT za zakup paliwa. Z uzasadnienia tego żądania nie wynika kiedy i do jakich placówek medycznych powodowie dojeżdżali, czy ewentualne przejazdy pozostają w związku z wypadkiem, a także jakim pojazdem były wykonywane. Wydatek na zakup paliwa nie poddaje się zatem jakiegokolwiek obiektywnej weryfikacji, albowiem w ten sposób powodowie mogliby zgłosić jeszcze większe roszczenie opierając je wyłącznie na dokumentach księgowych wystawionych przez stacje paliw. Zdaniem pozwanej powodowie nie udowodnili związku poniesionych kosztów leczenia z wypadkiem z dnia 14 października 2013r., zaś część dokumentów dotyczy bardzo odległego okresu od dnia wypadku. Nie zasługuje też na uwzględnienie żądanie w przedmiocie odszkodowania za zniszczone rzeczy materialne. Pozwany wskazał, że roszczenia te zgłoszone zostały dopiero w piśmie z dnia 1 kwietnia 2015r., zaś dokumenty na podstawie których powodowie wywodzą swoje roszczenia nie stanowią dowodu istnienia szkody i jej rzeczywistej wysokości. Strona pozwana w piśmie z dnia 10 czerwca 2015r. (data wpływu do Sądu) zarzuciła, że powodowie dochodzą zapłaty kosztów leczenia i dojazdów, bez uwzględnienia wypłaconych dotychczas odszkodowań w tym zakresie przez stronę pozwaną na rzecz powódki 231,42 zł tytułem kosztów leczenia oraz 50,- zł ryczałt na koszty leczenia, zaś na rzecz powoda 200,80 zł tytułem kosztów leczenia oraz 50,- zł koszty dojazdów. W odniesieniu do kosztów dojazdów pozwana podtrzymała dotychczasowe zarzuty, jednocześnie wskazując, że podane w piśmie z dnia 29 maja 2015r. odległości między miejscem zamieszkania powodów a miejscem leczenia są nieprawdziwe. I tak:

odległość między miejscowością B. a P. nie wynosi 50 km w jedną stronę, jak wskazali powodowie, lecz 21 km; odległość między miejscowością B. a W. nie wynosi 80 km w jedną stronę, lecz 53 km; odległość między miejscowością B. a K. nie wynosi 40 km w jedną stronę, lecz 13 km. Ponadto powód B. S. nie wykazał jakim samochodem dojeżdżał na leczenie i rehabilitację.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 października 2013 r. ok. godz. 16 powódka I. W. wyszła przed dom, gdyż przyjechał do niej na skuterze kolega B. S.. Powodowie stali na poboczu, w zatoczce przed domem powódki, B. S. siedział na skuterze. W tym czasie drogą w pobliżu powodów przejeżdżał instruktor nauki jazdy samochodem typu (...) z lawetą, od którego nagle w czasie jazdy w sposób niekontrolowany wypięła się laweta. Laweta była pusta. Powód stał przodem do drogi i nagle zauważył, że laweta jedzie wprost na niego i powódkę. Powodowie nie mieli możliwości uciec z tego miejsca, gdyż w miejscu gdzie stali było ogrodzenie. I. W. została uderzona kantem lawety w nogę, do dziś pozostała jej blizna na nodze od tego uderzenia. Siła uderzenia była tak duża, że wyrzuciła powódkę w górę i do rowu. Powódka uderzyła tyłem lewego barku w betonowy przepust w rowie. Ręka powódki na skutek tego uderzenia wygięła się w nienaturalny sposób, powódka czuła potworny ból, nie mogła ruszyć ręką. Początkowo powódka nie ruszała się, później chciała poruszyć nogą, w którą uderzyła laweta, ale nie mogła. Po jakimś czasie odzyskała czucie w tej nodze. Powódka po zdarzeniu miała rany na nodze, przedramieniu i nadgarstku, które krwawiły. Powódka nie widziała co się dzieje z powodem. Widziała tylko, że laweta pchała skuter z B. S. przez ok. 10 m aż wbiła się w rów. W chwili uderzenia lawety w powoda B. S., to jego skuter przyjął większą siłę uderzenia, wskutek czego został całkowicie zniszczony. Powód wraz z tym skuterem został przeciągnięty po asfaltowej drodze przez ok. 10 – 15 m, wskutek tego miał całe ciało poobdzierane, krwawiły mu pośladki, plecy, bark, kostka i twarz, uderzył głową w asfalt, nie stracił przytomności. Po zdarzeniu powód po chwili sam wstał. Na miejsce przyjechała najpierw straż pożarna, która udzieliła powodom pierwszej pomocy i zabezpieczyła miejsce wypadku. Powódkę przykryto folią ratunkową termoizolacyjną, bo miała drgawki. Następnie przyjechała policja i pogotowie. Ratownicy rozcięli odzież powódki, w celu opatrzenia obrażeń barku, przenieśli powódkę na noszach do karetki. Ratownicy próbowali postawić powódkę na nogach, ale bardzo bolała ją lewa noga i nie dała rady. Powodowi założono kołnierz. Powodowie zostali przewiezieni do (...) Centrum Medycznego w P. Szpitalnego Oddziału Ratunkowego. Powódce wykonano badania i prześwietlenia i została przeniesiona na Oddział (...) Urazowo – Ortopedycznej. Odzież powódki podczas wykonywania badań i opatrywania ran została porozcinana. Powódka na operację czekała kilka dni. Po operacji została wypisana do domu.

Powód B. S. jeszcze w Szpitalu był w szoku nie pamięta dokładnie, jakim badaniom go poddawano. Po wykonaniu niezbędnych badań i prześwietleń, ok. godz. 21 został wypisany do domu. Ze szpitala zabrali go rodzice.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. W. k. 105 – odwrót – 106;
- przesłuchanie powoda B. S. k. 106 – odwrót – 107;
- zeznania świadka S. W. k. 104 – 105;
- zeznania świadka D. S. k. 105.

Powódka I. W. w chwili zdarzenia miała 17 lat. W szpitalu przebywała 6 dni, w tym czasie jej rodzice przyjeżdżali do niej trzy razy dziennie, gdyż wymagała pomocy we wszystkich czynnościach. Powódka doznała złamania obojczyka lewego. Powódka jest praworęczna. Po wyjściu ze szpitala powódka kontynuowała leczenie u neurologa, ortopedy, korzystała też z pomocy psychologa, gdyż miała stany lękowe, bała się wychodzić z domu. Powódka przez trzy tygodnie po operacji nie wychodziła z domu i nie chodziła do szkoły, miała też lęki podczas jazdy samochodem. Później wychodziła tylko w obecności rodziców. Rodzice powódki w okresie od listopada 2013r. do marca 2014r. codziennie zawozili powódkę z B. do szkoły w K.. Proces leczenia powódki jeszcze się nie zakończył, zakończyło się leczenie ortopedyczne, ale kontynuowane jest leczenie neurologiczne. Powódka cały czas odczuwa dolegliwości

bólowe, głównie przy zmianie pogody, często po nocy odczuwa zeszywnienie okolicy karku i szyi. Początkowo powódka zażywała leki przeciwbólowe, ale zaczęła odczuwać dolegliwości żołądkowe. Powódka co sześć tygodni jeździła do (...) w P. na wizyty kontrolne, każdorazowo wykonywano jej prześwietlenie RTG. W kwietniu 2014r. wykonano powódce zabieg usunięcia zespolenia, co wiązało się z kolejną operacją i trzydniowym pobytem w szpitalu. Powódka leczyła się też u neurologa. Powódka po wypadku wróciła do szkoły po trzech tygodniach, chodziła z ortezą. Była wtedy uczennicą drugiej klasy LO. Powódka przeżywała, że zaniedbała naukę w szkole przez wypadek. Korzystała z korepetycji, żeby nadrobić zaległości. Wypadek miał wpływ na pogorszenie się wyników powódki w szkole. Zdarzało się, że rodzice musieli po kilku godzinach przyjeżdżać i zabierać powódkę ze szkoły, ponieważ z powodu dolegliwości bólowych, nie była w stanie się uczyć. Przez cały rok powódka była zwolniona z lekcji wychowania fizycznego. Przed wypadkiem grała w siatkówkę, teraz nie może tego robić. Bardzo krępują ją blizny, które zostały jej na ramieniu po operacji. Powódka korzystała z czterech serii zabiegów rehabilitacyjnych, część była refundowana przez NFZ, a część opłacona prywatnie. W związku z wypadkiem powódka ma wadę postawy, ma opuszczony bark. Obecnie ta ręka stopniowo dochodzi do sprawności. Początkowo był zanik mięśni po czterotygodniowym unieruchomieniu, ale intensywne rehabilitacja przynosi efekty. Przez pierwsze cztery miesiące od wypadku rodzice pomagali powódce we wszystkich czynnościach życia codziennego, przy wstawaniu, czynnościach higienicznych, przygotowywaniu posiłku, przy ubieraniu.

Dowód:

- przesłuchanie powódki I. W. k. 105 – odwrót – 106;
- zeznania świadka S. W. k. 104 – 105;

Powód B. S. w wyniku tego zdarzenia doznał stłuczenia głowy i dna miednicy, urazu barku prawego oraz miał liczne otarcia, miał zdartą skórę pośladków do krwi, uszkodzone kręgi szyjne. Powód miał zalecenie zgłoszenia się na wizytę kontrolną do chirurga i ortopedy. Przez tydzień od zdarzenia powód leżał w domu, a rodzice robili mu opatrunki. Rany dobrze się goiły, ale blizny zostały do chwili obecnej na twarzy, przedramieniu i lewej kostce. Powód uskarżał się na ból barku i głowy, zażywał silne leki przeciwbólowe. Powód w związku z wypadkiem nie uczęszczał do (...) Szkoły (...) w K. przez dwa tygodnie. Wypadek miał negatywny wpływ na funkcjonowanie powoda w szkole, miał on duże zaległości, często zwalniał się z zajęć z powodu dolegliwości bólowych, a także w czasie odbywania rehabilitacji, która była dostępna w godzinach porannych. Po wypadku powód zrobił się nerwowy, zdarza się że ma koszmary, ma lęk przed samochodami z lawetą. Powód korzystał z pomocy psychologa. Powód przed wypadkiem interesował się jednoślądami, marzył o prawie jazdy na motor. Po wypadku nie zbliża się do jednoślądów, ma uraz. Powód otrzymał odszkodowanie za zniszczony skuter.

Dowód:

- przesłuchanie powoda B. S. k. 106 – odwrót – 107;
- zeznania świadka D. S. k. 105.

U powódki I. W. w badaniu neurologicznym i ortopedycznym rozpoznano:

1. Stan po wypadku komunikacyjnym w dniu 12 października 2013 r. (piesza potrącona przez lawetę) z urazem lewego barku i kręgosłupa oraz ogólnym potłuczeniem, bez utraty przytomności:

a) przebyty stres pourazowy z pobołowaniem i zawrotami głowy;

b) stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z podejrzeniem złamania wyrostka poprzecznego (...) po lewej – z niewielkim zespołem bólowym szyjnym, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości;

c) stan po złamaniu obojczyka lewego z następowym leczeniem operacyjnym – repozycja otwarta, zespolenie poprzęgiem Webera (16 października 2013r.), powikłany przemieszczeniem łączników metalowych; zespolenie usunięto 22 kwietnia 2014r.;

d) bliznowiec rany pooperacyjnej – do ewentualnego leczenia;

e) stan po urazie lewej kończyny dolnej – bez następstw funkcjonalnych.

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powódki I. W. oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono, że w wypadku komunikacyjnym z dnia 12 października 2013 r. powódka doznała obrażeń wykazanych w rozpoznaniu. W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powódki I. W. w związku z wypadkiem z dnia 12 października 2013 r. wynosi 18 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym:

- przeżyty stres pourazowy, aktualnie bez następstw – 0% uszczerbku na zdrowiu;
- stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z podejrzeniem złamania wyrostka poprzecznego (...) po lewej – z niewielkim zespołem bólowym szyjnym typu cervicalgii, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości – 1% (poz. 89 a., 94.a.) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- stan po złamaniu obojczyka lewego z następowym leczeniem operacyjnym – repozycja otwarta, zespolenie poprzęgiem Webera, powikłany przemieszczeniem łączników metalowych, z bliznowcem w miejscu pooperacyjnym – 17% (poz. 100.a.) trwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym 15% złamanie obojczyka, 2% - bliznowiec;
- stan po urazie lewej kończyny dolnej – bez następstw funkcjonalnych – 0 % uszczerbku na zdrowiu.

(według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.).

Wypadek komunikacyjny z dnia 12 października 2013 r., w wyniku którego powódka doznała złamania z przemieszczeniem obojczyka lewego z następowym leczeniem operacyjnym, skutkuje do chwili obecnej zniekształceniem obrysu obojczyka oraz dolegliwościami bólowymi stwierdzonymi badaniem palpacyjnym, a także ograniczeniem ruchomości stawu ramiennego lewego. Dolegliwości nasilają się przy zmianach pogodowych czy przy próbach dźwigania nawet niewielkich ciężarów. Należy też wspomnieć o szpecącej bliznie tej okolicy, która w przyszłości będzie wymagała leczenia operacyjnego. Ponadto wskutek wypadku powódka doznała również urazu kręgosłupa szyjnego – skutkuje to nadal niewielkim zespołem bólowym szyjnym, szczególnie przy zmianie pogody. Po wypadku powódka w związku z unieruchomieniem lewej kończyny górnej wymagała częściowej opieki osób trzecich przez okres ok. 6 tygodni.

Dowód:

- opinia odnośnie powódki I. W. biegłych specjalistów z zakresu ortopedii dr n. med. M. J. oraz neurologii dr n. med. H. A. k. 116 – 119;

U powoda B. S. w badaniu ortopedycznym i neurologicznym rozpoznano:

1. Stan po wypadku komunikacyjnym w dniu 12 października 2013 r. z urazem głowy, barku prawego i kręgosłupa oraz ogólnym potłuczeniem, bez utraty przytomności:

a) stan po urazie głowy (bez utraty przytomności) – ze stresem pourazowym, z bólami głowy;

b) stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa – z niewielkim zespołem bólowym szyjnym typu cervicalgii;

c) stan po urazie odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa – z niewielkim zespołem bólowym L – S typu lumbalgii;

d) stan po urazie barku prawego – z niewielkim zespołem bólowym;

2. Nadciśnienie tętnicze z pobołowaniem głowy.

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powoda B. S. oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono, że w wypadku komunikacyjnym z dnia 12 października 2013 r. powód B. S. doznał obrażeń wykazanych w rozpoznaniu pkt 1. W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem z dnia 12 października 2013 r. wynosi 6 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, w tym:

- stan po urazie głowy z przebyłym stresem pourazowym, aktualnie bez następstw – 0% uszczerbku na zdrowiu;
- stan po urazie odcinka szyjnego kręgosłupa z niewielkim zespołem bólowym szyjnym typu cervicalgii, z zaznaczonym ograniczeniem ruchomości – 3 % (poz. 89 a., 94.a.) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- stan po urazie odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa – z niewielkim zespołem bólowym L – S typu lumbalgii – 2 % (poz. 94.a., 94.c.) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- stan po urazie barku prawego – z utrzymującym się niewielkim zespołem bólowym – 1 % (poz. 104.) długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

(według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze zm.).

Wypadek komunikacyjny z dnia 12 października 2013 r., w wyniku którego powód doznał urazu głowy, urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz urazu stawu ramiennego po stronie prawej skutkuje do chwili obecnej bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej (co prawda niewielkiego stopnia) oraz bólami stawu ramiennego z nieznacznym ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej. Dolegliwości te nasilają się, jak podaje powód, przy zmianach pogodowych, podczas uprawiania zajęć sportowych. Z powodu przebytych urazów wskazane będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego. Występujące u powoda bóle głowy są skutkiem głównie współistniejącego nadciśnienia tętniczego. Powód po wypadku wymagał częściowej opieki osób trzecich przez okres dwóch tygodni (powód miał wielomiejscowe otarcia skóry na twarzy, tułowi, pośladkach i kończynach, wymagające zmiany opatrunków, ponadto ze względu na uraz prawego barku miał upośledzone posługiwanie się prawą ręką).

Dowód:

- opinia odnośnie powoda B. S. biegłych specjalistów z zakresu ortopedii dr n. med. M. J. oraz neurologii dr n. med. H. A. k. 120 – 123.

Powódka I. W. poniosła koszty leczenia w kwocie 1576 zł. Były to wydatki związane z zakupem leków, opatrunków, maści na blizny typu cepan lub cotratubex, a także koszt badania rezonansem magnetycznym, koszty wizyt u specjalistów ortopedy, neurologa i psychologa, a także koszty odbytych rehabilitacji.

Dowód:

- faktury na zakup leków k. 140,141, 142 – odwrót, 143, 143 – odwrót, 147,147 – odwrót, 150, 150 – odwrót, 152;
- faktury i rachunki za konsultacje specjalistyczne k. 140 – odwrót, 141 – odwrót, 142;
- faktura za badanie MR kręgosłupa szyjnego k. 151 – odwrót;

- faktury za zabiegi rehabilitacyjne k. 149 – odwrót, 151.

Powód B. S. poniósł koszty leczenia – konsultacji psychologicznej w kwocie 150,- zł. Powód w dniu 10 września 2013r. kupił bluzę sportową za cenę 89,99 zł, zaś w dniu 21 kwietnia 2013 r. buty za cenę 199,00 zł.

Dowód:

- rachunek za konsultację psychologiczną k. 156 – odwrót;
- paragony na zakup odzieży i butów k. 157.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwa powodów podlegały uwzględnieniu w części. Sąd umorzył postępowanie w zakresie powództwa B. S. w części dotyczącej odszkodowania za zniszczony skuter w wysokości 1999,00 zł, wobec jego cofnięcia. Co do powoda B. S. powództwo o zadośćuczynienie oraz należne odsetki ustawowe od tego roszczenia podlegało ono uwzględnieniu w całości, zaś żądanie zasądzenia odszkodowania było uzasadnione w części tj. w kwocie 530,- zł. Powództwo I. W. zasługiwało na uwzględnienie w całości co do roszczenia głównego o zadośćuczynienie oraz w zasadniczej części co do należności odsetkowych, a także częściowo co do roszczenia odszkodowawczego tj. w kwocie 1792,38 zł.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 12 października 2013 r. kolizji drogowej, w wyniku której powodowie doznali obrażeń ciała. Strona pozwana przyjęła co do zasady swoją odpowiedzialność za szkody na osobach powodów i w postępowaniu likwidacyjnym wypłaciła powódce I. W. zadośćuczynienie w kwocie 8000,- zł i odszkodowanie w kwocie 231,42 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia i 50,- zł tytułem ryczałtu na koszty leczenia, zaś na rzecz powoda B. S. kwotę 3000,- zł tytułem zadośćuczynienia, 200,80 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia oraz 50 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów. Spór między stronami dotyczył wyłącznie ustalenia wysokości należnego powodom zadośćuczynienia adekwatnego do skutków tego zdarzenia dla ich życia i zdrowia oraz stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powodów pozostającego w związku przyczynowym z tym zdarzeniem. Ponadto strona pozwana kwestionowała zasadność zgłoszonych w toku postępowania roszczeń odszkodowawczych, wskazując, że część z nich została już zaspokojona w postępowaniu likwidacyjnym, a pozostałe nie zostały należycie udowodnione zarówno co do ich pozostawania w związku przyczynowym w wypadkiem, jak i co do wysokości.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnym zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 12 października 2013 r. Zdaniem strony pozwanej wypłacone dotychczas powodom zadośćuczynienia są wystarczające i odpowiednie do doznanego przez powoda uszczerbku na zdrowiu i w związku z tym dalsze zadośćuczynienia im się nie należą.

W ocenie Sądu ustalenie skutków wypadku komunikacyjnego z dnia 12 października 2013r. dla życia i zdrowia powodów, stopnia doznanego przez nich uszczerbku na zdrowiu pozostającego w związku przyczynowym z tym wypadkiem wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego Sąd na podstawie art. 278 k.p.c dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii co do każdego z powodów. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych, opinie te nie były kwestionowane przez strony postępowania. Biegli w opiniach rzeczowo wskazali, które ze stwierdzonych u powodów schorzeń pozostawały w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 12 października 2013r., a które były od niego niezależne. Podkreślić należy, że biegli z zakresu ortopedii i neurologii ustalili u powódki I. W. 18 % uszczerbku na zdrowiu, w tym 17% trwałego uszczerbku na jej zdrowiu, zaś u powoda B. S. 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Opinie tych biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powodów, ponadto po przeprowadzeniu wywiadów chorobowych, badań ortopedycznego i neurologicznego. Biegli wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone u powodów urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanych oraz rokowań na przyszłość. Biegli wskazali chronologię stwierdzonych u powodów schorzeń i dokonali rozgraniczenia, które z tych schorzeń pozostają w związku przyczynowym z analizowanym wypadkiem, a które są od niego niezależne, gdyż są wyrazem samoistnych zmian chorobowych.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie co do roszczeń o zadośćuczynienie powinien być zakres doznanych przez powodów obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na ich zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powódka I. W. w ostatecznie sprecyzowanym powództwie domagała się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 24 000,- zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej ustalenia co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powódki, stopnia stwierzonego uszczerbku na jej zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powódka doznała trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w aż 18 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już prawie dwa lata, odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchomości barku lewego, zadośćuczynienie w dalszej kwocie 24 000,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powódce doznane cierpienia. Podkreślić należy, że powódka w związku z tym wypadkiem była dwukrotnie hospitalizowana i operowana, miała wykonane zespolenie złamanego obojczyka, a następnie z uwagi na powikłania, zespolenie to zostało usunięte. Wypadek komunikacyjny z dnia 12 października 2013 r., w wyniku którego powódka doznała złamania z przemieszczeniem obojczyka lewego z następowym leczeniem operacyjnym, skutkuje do chwili obecnej zniekształceniem obrysu obojczyka oraz dolegliwościami bólowymi, a także ograniczeniem ruchomości stawu ramiennego lewego. Dolegliwości nasilają się przy zmianach pogodowych czy przy próbach dźwigania nawet niewielkich ciężarów. Powódka ma także szpecącą bliznę tej okolicy, która w przyszłości będzie wymagała leczenia operacyjnego. Ponadto wskutek wypadku powódka doznała również urazu kręgosłupa szyjnego, który nadal skutkuje niewielkim zespołem bólowym szyjnym, szczególnie przy zmianie pogody. Po wypadku

powódka w związku z unieruchomieniem lewej kończyny górnej wymagała częściowej opieki osób trzecich przez okres ok. 6 tygodni.

Mając na uwadze, że powódka doznała poważnego 18% trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a także uwzględniając okoliczność, że w chwili wypadku miała ona zaledwie 17 lat, była młodą w pełni sprawną dziewczyną, prowadziła aktywne życie, uprawiała sporty, w szczególności siatkówkę, Sąd uznał, że dalsza kwota zadośćuczynienia w kwocie 24 000,- zł, ponad dotychczas wypłaconą kwotę 8000,- zł będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpień i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia powódki.

Powód B. S. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu domagał się zasądzenia dalszego zadośćuczynienia w kwocie 8000, - zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej ustalenia co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierdzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w 6 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już prawie dwa lata, odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego, zadośćuczynienie w dalszej kwocie 8 000,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powodowi doznane cierpienia. Podkreślić należy, że wypadek komunikacyjny z dnia 12 października 2013 r., w wyniku którego powód doznał urazu głowy, urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz urazu stawu ramiennego po stronie prawej skutkuje do chwili obecnej bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej (co prawda niewielkiego stopnia) oraz bólami stawu ramiennego z nieznacznym ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej. Dolegliwości te nasilają się, jak podaje powód, przy zmianach pogodowych, podczas uprawiania zajęć sportowych. Z powodu przebytych urazów wskazane będzie kontynuowanie leczenia usprawniającego. Powód po wypadku wymagał częściowej opieki osób trzecich przez okres dwóch tygodni, gdyż powód miał wielomiejscowe otarcia skóry na twarzy, tułowiu, pośladkach i kończynach, wymagające zmiany opatrunków, ponadto ze względu na uraz prawego barku miał upośledzone posługiwanie się prawą ręką.

Mając na uwadze, że powód doznał 6% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a także uwzględniając okoliczność, że w chwili wypadku miał on zaledwie 17 lat, była młodym, w pełni sprawnym chłopcem, prowadził aktywne życie, uprawiał sporty, interesował się motocyklami, czego w związku z traumatycznym przeżyciem z tego wypadku całkowicie zaniechał, Sąd uznał że dalsza kwota zadośćuczynienia w kwocie 8 000,- zł, ponad dotychczas wypłaconą kwotę 3000,- zł będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpień i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia powoda.

Przy ustalaniu zadośćuczynień dla obu powodów nie bez znaczenia dla Sądu był dramatyczny przebieg zdarzenia, całkowita nieprzewidywalność jego nastąpienia oraz bezsilność powodów w chwili, gdy mieli świadomość, że jadąca z impetem w ich kierunku laweta w nich uderzy. Przebieg zdarzenia był dynamiczny i tragiczny, powódka po silnym uderzeniu lawetą w dolną kończynę została podrzucona w górę i wpadła na betonowy przepust w rowie, powód siłą uderzenia lawety był przemieszczany wraz ze swoim skuterem przez wiele metrów po asfaltowej drodze, doznając licznych urazów oraz otarć skóry na całym ciele. Skutkiem tego wypadku były też trudności i problemy w szkole obu powodów, złe samopoczucie oraz leczenie i rehabilitacja wpływały na ich liczne nieobecności w szkole i nawarstwianie się zaległości. Powodowie po tym zdarzeniu mieli też lęki, bali się sami wychodzić z domu, wymagali przez pewien czas codziennego dowożenia do szkoły i ze szkoły, miewali zaburzenia snu.

Z tych też względów, mając na uwadze ustalony stopień ustalonych uszczerbków na zdrowiu powodów fakt, że będą jeszcze musieli kontynuować leczenie, Sąd uwzględnił w całości ich żądania o zasądzenie dalszych zadośćuczynień.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonych roszczeń w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Skoro strona pozwana w dniu 26 listopada 2013 r. potwierdziła zgłoszenie szkody przez powoda B. S. (nr szkody (...), gdzie początek nr to data zgłoszenia szkody), to termin wymagalności roszczenia odszkodowawczego powoda upłynął

więc w dniu 27 grudnia 2013 r., a zatem od dnia 29 grudnia 2013 r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powodowi świadczenia z tytułu zadośćuczynienia. Stąd roszczenie powoda B. S. o zasądzenie odsetek ustawowych od pierwotnie zgłoszonego zadośćuczynienia było w pełni uzasadnione. Jednocześnie w piśmie rozszerzającym powództwo powód nie wskazał, że domaga się odsetek ustawowych o zgłoszonego w nim żądania. Z tego też względu zasądzono na rzecz powoda, zgodnie z jego żądaniem, odsetki ustawowe liczone jedynie od kwoty 6000,- zł od dnia 29 grudnia 2013r.

Odnosnie zaś powódki I. W., skoro strona pozwana w dniu 6 grudnia 2013 r. potwierdziła zgłoszenie przez nią szkody (nr szkody (...), gdzie początek nr to data zgłoszenia szkody), to termin wymagalności roszczenia odszkodowawczego powódki upłynął w dniu 6 stycznia 2014 r., a zatem od dnia 7 stycznia 2014 r. strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powodce świadczenia z tytułu zadośćuczynienia. Stąd roszczenie powódki I. W. o zasądzenie odsetek ustawowych od pierwotnie zgłoszonego zadośćuczynienia było uzasadnione, w części tj. od dnia 7 stycznia 2014r., zaś za okres od 29 grudnia 2013 r. do 7 stycznia 2014r. podlegało oddaleniu. Jednocześnie w piśmie rozszerzającym powództwo powódka nie wskazała, że domaga się odsetek ustawowych od zgłoszonego w nim żądania. Z tego też względu zgodnie z żądaniem zasądzono na rzecz powódki I. W. odsetki ustawowe liczone jedynie od kwoty 11 000,- zł od dnia 7 stycznia 2014 r., w pozostałym zakresie żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od tej kwoty podlegało oddaleniu.

W odniesieniu do zgłoszonych przez powodów roszczeń odszkodowawczych Sąd uwzględnił powództwo I. W. w części dotyczącej udokumentowanych wydatków na leczenie i rehabilitację. Sąd nie podzielił w tym zakresie zarzutów strony pozwanej, że powódka nie wykazała, że poniesione przez nią koszty, udokumentowane fakturami i rachunkami, pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym wypadkiem. Po pierwsze, wszystkie wydatki zawarte w tych dokumentach związane były z zakupem leków, opatrunków, maści na blizny, konsultacje specjalistyczne, ściśle związane z prowadzonym wobec powódki leczeniem; po drugie, bezsprzecznie powódka nie chorowała w tym czasie na inne schorzenia, z którymi wydatki te mogłyby być związane. Zgodnie z poczynionymi ustaleniami powódka przed wypadkiem była całkowicie zdrowa, nie leczyła się w specjalistycznych poradniach. Zaś w związku z wypadkiem z dnia 12 października 2013 r. jej proces leczenia, był bardzo dotkliwy i długotrwały. Z tego względu Sąd ustalił, że powódka poniosła koszty leczenia w łącznej kwocie 1576 zł (powódka zaś wyliczyła te koszty na kwotę 1523,80 zł, zdaniem Sądu mogło to wynikać, z zaliczenia na poniesione przez nią koszty leczenia, wypłaconej przez pozwaną kwoty 50,- zł tytułem ryczałtu). W związku z tym Sąd uwzględnił zarzut pozwanej częściowego pokrycia kosztów leczenia powódki kwocie 231,42 zł oraz 50,- zł, przyjmując że powódka kwotę 50,- zł już rozliczyła. Stąd z tytułu kosztów leczenia Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 1292,38 zł ((...),80 – 231,42 zł). W pozostałej części roszczenie powódki zostało oddalone, jako niezasadne i spełnione w postępowaniu likwidacyjnym.

Odnosnie kosztów leczenia powoda B. S., domagał się on zasądzenia kwoty 150,- zł z tytułu kosztów konsultacji psychologicznej, jednak pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie w tym zakresie w kwocie 200,80 zł. Brak było więc podstaw do uwzględnienia powództwa. Powód nie wykazał przy tym, mimo zarzutu strony pozwanej, aby kwota 150,- zł poniesiona została na koszty leczenia inne, od tych które pozwana uregulowała w toku postępowania likwidacyjnego.

Sąd podzielił również zastrzeżenia strony pozwanej co do nienależytego udowodnienia przez obu powodów zgłoszonych roszczeń o zapłatę kosztów dojazdów do lekarzy specjalistów i na rehabilitację. Niewątpliwie podstawą ustalenia wysokości tego roszczenia nie mogą być wyłącznie dołączone przez powodów faktury na zakup paliwa. Powodowie powinni szczegółowo wyliczyć te koszty wskazując precyzyjnie, na jakiej trasie, kiedy, w jakim celu wykonywali przejazdy związane z leczeniem, jakim pojazdem, przy zużyciu jakiej ilości paliwa etc. Słusznie przy tym dostrzegł pełnomocnik strony pozwanej, że pełnomocnik powoda dokonując szacunkowego wyliczenia ilości pokonanych przez powodów kilometrów, zawyżył rażąco o ponad połowę przyjmowane do wyliczeń odległości pomiędzy poszczególnymi miejscowościami. Z tych względów powództwo o odszkodowanie w tej części nie mogło być w całości uwzględnione. Sąd jednak uznał, że niewątpliwie powodowie ponieśli koszty związane z dojazdami na leczenie i rehabilitację. Z tego powodu Sąd przyjął, stosując w tym zakresie pomocniczo reguły przewidziane w art. 322 k.p.c. że powód B. S., ponad dotychczas uregulowane przez pozwaną w kwocie 50,- zł, poniósł koszty dojazdów

w kwocie 240,- zł, zaś powódka w kwocie 400,-zł. Wartości te stanowią średnio połowę wyliczonych przez powodów roszczeń w tym zakresie. Zdaniem Sądu zważywszy na rażące (przekraczające połowę) zawyżenie wskazanych przez powodów odległości pokonywanych w czasie tych dojazdów pomiędzy wskazanymi w rozliczeniu miejscowościami, obniżenie odszkodowania w tym zakresie o około połowę było uzasadnione i odpowiednie. Nie bez znaczenia był przy tym fakt, że pełnomocnik powoda nie dokonał szczegółowego i precyzyjnego rozliczenia tych kosztów, nie wskazał, jakim pojazdem dojeżdżał powód. Z tego powodu Sąd uwzględnił powództwo co do kosztów dojazdów powodów do placówek medycznych jedynie w nieznacznym w/w zakresie.

Ponadto Sąd uwzględnił żądania powodów o wypłatę odszkodowania za zniszczoną w wyniku wypadku odzież. Powód B. S. wykazał, że przed wypadkiem zakupił odzież i buty o wartości ok. 290,-zł i w takiej kwocie Sąd jego powództwo uwzględnił. Oczywistym jest, że mając na uwadze przebieg zdarzenia, odzież w którą powód ubrany był w dniu wypadku musiała ulec całkowitemu zniszczeniu. Powódka I. W., nie przedłożyła na te okoliczność żadnych rachunków, wykazała jednak w swoich zeznaniach, że cała odzież, w którą była ubrana w dniu zdarzenia została zniszczona i pocięta podczas udzielania jej pomocy medycznej. Z tego względu stosując art. 322 k.p.c Sąd uznał, że roszczenie z tego tytułu zasądzenia na rzecz I. W. kwoty 100,- zł było w pełni uzasadnione, a przy tym nie było wygórowane. Należy przy tym mieć na uwadze, że zdarzenie miało miejsce jesienią, a zatem z uwagi na panujące warunki pogodowe o tej porze roku, z reguły nosi się grubszą odzież, a tym samym droższą niż w upalne dni.

Pozostałe roszczenia w zakresie uszkodzonych przedmiotów nie mogły zostać uwzględnione. Zauważyć należy, że pełnomocnik powodów chaotycznie w kolejnych pismach wymieniał inne przedmioty, które miały ulec uszkodzeniu w wyniku przedmiotowego zdarzenia, a to zegarek powódki, a to telefon powoda, nie powołując przy tym żadnych miarodajnych dowodów, mających wykazać, że przedmioty te uległy zniszczeniu wskutek tego wypadku oraz ich wartości. Podkreślić należy, że oświadczenia zegarmistrza o wartości zegarka powódki, nie może być podstawą do uwzględnienia powództwa o odszkodowanie za zniszczenie tego zegarka w przedmiotowym wypadku, zwłaszcza gdy strona pozwana słusznie okoliczności te zakwestionowała. Powódka nie zgłosiła przy tym dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia wartości tego zegarka, nie wykazała również, że istotnie zegarek tej uległ uszkodzeniu w wyniku wypadku z dnia 12 października 2013r. Podobnie rzecz się miała do zgłoszonego w piśmie z dnia 29 maja 2015r. roszczenia powoda B. S. związanego ze zniszczeniem jego telefonu. Ciężar udowodnienia tych okoliczności zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. spoczywał na powodach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd zasądził:

- na rzecz powódki I. W. tytułem odszkodowania kwotę 1792,38 zł (1292,38 zł + 400,- zł + 100,- zł), oddalając powództwo o odszkodowanie w pozostałym zakresie;
- na rzecz powoda B. S. tytułem odszkodowania kwotę 530,- zł (290,- zł + 240,- zł), oddalając powództwo o odszkodowanie w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono co do obu powodów zgodnie z art. 100 k.p.c. i dokonano stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania.

Odnośnie powódki I. W., wygrała ona proces w 96%, zaś poniesione w jej sprawie łączne koszty postępowania wyniosły 6825,28 zł. Na koszty te składały się wynagrodzenie pełnomocnika powoda 2400,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej 2400,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, opłata sądowa od pozwu 550,- zł, wydatki związane z wydaniem opinii przez biegłych 1441,28 zł. Zgodnie z wynikiem procesu powódka powinna ponieść 273,01 zł, zaś strona pozwana 6552,27 zł. Powódka pokryła koszty postępowania w kwocie 4267,- zł, a pozwana w kwocie 2417,- zł. W związku z tym, pozwana powinna zwrócić powódce kwotę 3993,99 zł (4267,- zł – 273,01 zł).

Odnośnie powoda B. S., wygrał on proces w 75 %, zaś poniesione w jego sprawie łączne koszty postępowania wyniosły 2958,28 zł. Na koszty te składały się wynagrodzenie pełnomocnika powoda 1200,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej 1200,- zł, opłata od pełnomocnictwa 17,- zł, opłata sądowa od pozwu 300,- zł, wydatki związane z wydaniem opinii przez biegłych 1441,28 zł. Zgodnie z wynikiem procesu powód powinien

ponieść 739,57 zł, zaś strona pozwana 2218,71 zł. Powód pokrył koszty postępowania w kwocie 2817,- zł, a pozwana w kwocie 1217,- zł. W związku z tym, pozwana powinna zwrócić powodowi kwotę 2077,42 zł (2817,- zł – 739,57 zł).

Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r., nr 1025 t.j) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku, wyłożoną tymczasowo kwotą 282,56 zł, na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych sądowych oraz kwotą 750,- zł z tytułu opłat sądowych od rozszerzonych i w całości uwzględnionych powództw o zadośćuczynienia (5% z 13000,- zł = 650,-zł i 5% z 2000,- zł = 100 zł).